

Apellandi nõuded

— viia läbi kohtuistung;

— kohustada Euroopa Komisjoni tasuma apellandile 14 kalendripäeva jooksul 2 623 282,31 euro suurune summa, millele lisandub summalt suurusega 1 641 372,50 eurot intress 6 % aastas alates 24. septembrist 2007 ning summalt suurusega 981 909,81 eurot intress 6 % aastas alates 16. oktoobrist 2007;

— tuvastada, et Euroopa Komisjon on kohustatud hüvitama apellandile kogu võimaliku täiendava kahju, mis on seotud 3. septembril 2007 edukaks tunnistatud partiiga KUK459 ning 17. septembril 2007 edukaks tunnistatud partiiga KUK465;

— tuvastada, et Euroopa Komisjon on kohustatud hüvitama apellandile tema esindaja kaudu menetluskulud 14 päeva jooksul.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus on esitatud Üldkohtu määruse peale, millega viimane jättis õigusliku aluse puudumise tõttu rahuldamata kahju hüvitamise hagi, milles palutakse hüvitada kahju, mis on apellandile väidetavalt tekkinud seetõttu, et komisjon ei kontrollinud alaliste hangete korraldamise tingimusi ühenduse turul teravilja, käesoleval juhul Ungari sekkumisasutusele kuuluva maisi edasimüüjiks.

Apellant leiab, et Üldkohus on teinud vea oma õiguslikus analüüsis, kui ta kinnitas, et komisjonile ei saa ette heita õigustavast tegevust, kuna apellandi arvates ei ole Üldkohtu viidatud kohtupraktika⁽¹⁾ käesoleval juhul kohaldatav.

Apellant kinnitab, et vastupidi Üldkohtu seisukohale ilmneb asjakohastest sätetest⁽²⁾, et liikmesriikide sekkumisasutustele kuuluva teravilja edasimüüjiks läbiviidavate alaliste hangete korraldamine on komisjoni pädevuses. Ta väidab, et selles kontekstis ei ole komisjonil mitte üksnes otsustuspädevust, vaid ka kontrollikohustus⁽³⁾. Apellandi arvates ei ole viidatud sekkumisasutustel tegutsemisruumi.

Apellant väidab, et komisjoni kontrollikohustus ei ole üksnes ette nähtud liidu finantshuvide kaitsmiseks, vaid ka turul tegutsevate erinevate ettevõtjate huvide kaitseks. Ta täpsustab, et määruhes nr 884/2006⁽⁴⁾ konkretiseeritakse kontrollikohustust selles tähenduses, et kõik sekkumisvarud tuleb vähemalt kord aastas üle kontrollida makseasutuste poolt, et kontrollida nende nõuetekohast säilitamist ja nende puutumatust, mille järel tuleb kontrolliakti koopia saata komisjonile. Apellandi arvates on neid sätteid käesoleval juhul oluliselt rikutud.

Apellant järeldeb, et komisjon pani toime kvalifitseeritud ja raske rikkumise, kuna ta ei teostanud oma kontrollipädevust enne vaidlusalust hanget.

Lisaks märgib apellant, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kvalifitseerides apellandi esitatud asjaolud valesti, ilma et ta oleks tõendeid uurinud ja kohtuistungi läbi viinud.

⁽¹⁾ Euroopa Kohtu 1. jaanuari 2001. aasta otsus kohtuasjas C-247/98: Kreeka vs. komisjon, EKL 2001, lk I-1, ning Üldkohtu 13. novembri 2008. aasta otsus kohtuasjas T-224/04: Itaalia vs. komisjon, EKL 2008, lk II-258.

⁽²⁾ Eeskätt nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1784/2003 teraviljaturu ühise korralduse kohta (ELT L 270, lk 78; ELT eriväljaanne 03/40, lk 346) artiklid 6 ja 24.

⁽³⁾ Nõukogu 21. juuni 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (ELT L 209, lk 1) artikkel 37.

⁽⁴⁾ Komisjoni 21. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 884/2006, millega kehtestatakse üksikasjalikud rakenduseeskirjad nõukogu määrusele (EÜ) nr 1290/2005 Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) riiklikku ladustamist hõlmavate sekkumismeetmete rahastamiseks ja riikliku ladustamise toimingute raamatupidamisarvestuseks liikmesriikide makseasutuste poolt (ELT L 171, lk 35).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 30. septembril 2011 — ÖBB-Personenverkehr AG, teised menetlusosalised: Schienen-Control Kommission ja Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

(Kohtuasi C-509/11)

(2012/C 13/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: ÖBB-Personenverkehr AG

Teised menetlusosalised: 1. Schienen-Control Kommission

2. Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1371/2007 rongireisijate õiguste ja kohustuste kohta⁽¹⁾ artikli 30 lõike 1 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et viidatud määruse täitmise eest vastutavaks määratud siseriiklik organ võib teha raudtee-ettevõtjale, kelle pilethinna hüvitamise kord ei vasta nimetatud määruse

artiklis 17 sätestatud kriteeriumidele, asjaomase raudtee-ettevõtja hüvitiste korra konkreetse sisu kohta siduvaid ettekirjutusi ka juhul, kui siseriikliku õiguse kohaselt on tal üksnes võimalus kõnealune hüvitiste kord kehtetuks tunnistada?

2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1371/2007 rongireisijate õiguste ja kohustuste kohta artiklit 17 tuleb tõlgendada nii, et raudtee-ettevõtja võib jätta piletihinna hüvitamise kohustuse vääramatut jõe korral täitmata, kui ta kohaldab analoogia alusel kas vastutuse välistamise tingimusi, mis on sätestatud määruses (EÜ) nr 261/2004, määruses (EL) nr 1177/2010 või määruses (EL) nr 181/2011, või tugineb ka piletihinna hüvitamise osas vastutusest vabanemise tingimustele, mis on sätestatud reisijate ja pagasi rahvusvahelise raudteeveo lepingu ühtsete eeskirjade (CIV, määruse nr 1371/2007 I lisa) artikli 32 lõikes 2?

(¹) ELT L 315, lk 14.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Hannover (Saksamaa) 13. oktoobril 2011 — Laurence Prinz versus Region Hannover

(Kohtuasi C-523/11)

(2012/C 13/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Laurence Prinz

Vastustaja: Region Hannover

Eelotsuse küsimus

Kas asjaolu, et Saksamaa Liitvabariigi kodanikule, kes elab alaliselt Saksamaal ja õpib teises Euroopa Liidu liikmesriigis asuvas õppeasutuses, antakse selles välisriigi õppeasutuses õppimiseks õppetootust Bundesausbildungsförderungsgesetz'i (individuaalsete õppetootuste föderaalseadus) kohaselt vaid ühe aasta jooksul, kuna ta oli enne välisriigis viibimise perioodi algust elanud alaliselt Saksamaal vähem kui kolm aastat, kujutab endast ELTL artiklitega 20 ja 21 liidu kodanikele tagatud vabalt liikumise ja elamise õiguse piirangut, mis ei ole ühenduse õiguse seisukohalt õigustatud?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Hamburg (Saksamaa) 20. oktoobril 2011 — Novartis Pharma GmbH versus Apozyt GmbH

(Kohtuasi C-535/11)

(2012/C 13/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Novartis Pharma GmbH

Kostja: Apozyt GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas määruse (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa ravimiamet (¹), lisa punkti 1 sissejuhatavas lauses kasutatud mõiste „arendatud“ hõlmab ka selliseid tegevusi, mille puhul teatav kogus nimetatud protsesside käigus arendatud ja toodetud ravimit valatakse arsti poolt välja kirjutatud retsepti ja arsti korralduse alusel ümber teise anumasse, kui sellega ei muudeta ravimi koostist, seega eelkõige eeltäitesüstalde tootmist, mis on täidetud määruse kohaselt loa saanud ravimiga?

(¹) ELT L 136, lk 1; ELT eriväljaanne 13/34, lk 229.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Wien als Kartellgericht (Austria) 20. oktoobril 2011 — Bundeswettbewerbsbehörde versus Donau Chemie AG jt

(Kohtuasi C-536/11)

(2012/C 13/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Wien als Kartellgericht

Põhikohtuasja pooled

Avaldaja: Bundeswettbewerbsbehörde

Puudutatud isikud: Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH, Ashland Südchemie Hantos GmbH